

Ogólnopolska Konferencja Naukowa nt.
(Re)konstrukcje pedagogiki akademickiej – troski, nadzieje, perspektywy
organizowana z okazji Jubileuszu 50-lecia Olsztyńskiej Pedagogiki
Olsztyn, 12–13 września 2019 roku
10-447 Olsztyn, ul. Żołnierska 14, <http://wns.uwm.edu.pl/50latpedagogiki/>,
50latpedagogiki@uwm.edu.pl

WYMOGI REDAKCYJNE

Wymagania edytorskie przesyłanych referatów

Teksty referatów, do 20000 znaków ze spacjami, po pozytywnej recenzji zostaną opublikowane w monografii naukowej. Prosimy o przesłanie tekstu w wersji elektronicznej do dnia **30 listopada 2019 roku** na adres: 50latpedagogiki@uwm.edu.pl lub magdalena.zmyslowska@uwm.edu.pl Plik należy przesłać w formacie: doc lub docx.

WYMAGANIA EDYTORSKIE

- 1.1. Obowiązują uwagi zawarte w Uwagach ogólnych
- 1.2. Jeżeli praca jest pisana w języku obcym, Autor składa ją tylko w tej wersji językowej.
- 1.3. Zarówno prace monograficzne, jak i zbiorowe powinny zawierać słowa kluczowe. Przy tworzeniu słów kluczowych należy kierować się zaleceniami „słowników słów kluczowych” dla poszczególnych dyscyplin, które opracował Ośrodek Informacji Naukowej PAN.
- 1.4. Odstępy między cyframi, literami i innymi znakami powinny być podobne do odstępów w druku (np. odstęp między inicjałami imienia i nazwiskiem). Myślnik (pauza) powinien być oddzielony od tekstu odstępami (spacjami). Łącznik (dywiz) pisze się bez odstępów (np. biało-czerwony).
- 1.5. Skrótory używane w pracy, zarówno podane w wykazie skrótów, jak i konwencjonalne (itd., m.in., tzw.) powinny być stosowane konsekwentnie w całej pracy.
- 1.6. Poprawki należy wprowadzać czytelnie po przekreśleniu niewłaściwego tekstu linią poziomą. Można wklejać je w odpowiednim miejscu tekstu, ale nie dopuszcza się przyklejania wstawek na marginesach bocznych.
- 1.7. Przypisy (notki):
 - 1.7.1. Wcięcie akapitowe stosuje się w pierwszym wierszu każdego przypisu.
 - 1.7.2. W publikacji zawierającej wiele przypisów, powinny być one numerowane od jedynki w obrębie rozdziałów.
 - 1.7.3. Przy numerach odsyłaczy i przypisów nie należy stosować żadnych wyróżnień dodatkowych (kropek, nawiasów itp.).
 - 1.7.4. Opis publikacji zwartej powinien zawierać następujące elementy oddzielone przecinkami: inicjał imienia, nazwisko autora lub autorów, tytuł dzieła, podtytuł (oddzielony kropką), części wydawnicze (np. t. 3, cz. 4), inicjał imienia, nazwisko redaktora (poprzedzone skrótem: oprac., red.), adres wydawniczy (miejsce, rok wydania, nazwa wydawnictwa), kolejne wydanie (np. wyd. 2, 3. Aufl.), wykaz cytowanych stron (numery stron należy oddzielić myślnikiem bez odstępów lub przecinkiem, jeśli strony nie następują po sobie).
- * A. Krupinski, Nowe systemy oświatowe w Danii. Wybrane zagadnienia, cz. 2, Warszawa 1991, PWN, s. 23-25.
- ** Pieśni Wielkopolski. Studia nad folklorem, oprac. A. Późniak, Poznań 1986, Wyd. Poznańskie, wyd. 3, s. 28-31, 93, 97.

*** M. J. Kasprzowiczowa, Dziennik, cz.1: Moje życie z nim, Warszawa 1932, Wyd. Prószyński, s. 93-97.

1.7.5. Zbyt długie tytuły starodruków skracamy, zaznaczając to trzema kropkami. Nawiasy w tytule oddaje się przez nawiasy okrągłe. W tytulaturze stosuje się pisownie obecnie obowiązująca (np. Komisja nie Komisyja).

1.7.6. W przypadku prac zbiorowych wielu autorów podaje się tylko trzech pierwszych, zaznaczając „i in.” lub podaje się tytuł dzieła oraz inicjał i nazwisko redaktora.

1.7.7. Brak miejsca, roku lub miejsca i roku wydania oraz wydawnictwa oznacza się skrótem w nawiasie kwadratowym: [b.m.]; [b.r.]; [.,m.r.]; [b.n.w.].

1.7.8. Opis publikacji zamieszczonej w wydawnictwie zwartym (książce) powinien zawierać następujące elementy oddzielone przecinkami: inicjał imienia, nazwisko autora lub autorów, tytuł, określenie „w:”, tytuł wydawnictwa zwartego, inicjał imienia, nazwisko redaktora, numer tomu lub części, miejsce i rok wydania, nazwa wydawnictwa, cytowane strony.

* W. Siwicki, Literatura polskiego romantyzmu u schyłku XX wieku, w: Wiedza o literaturze. Księga referatów, pod red. T. Michalowskiej, Z. Galinskiego, Z. Jarosinskiej i in., t. 2, Warszawa 1996, PWN, s. 301-309.

** G. G. Byron, Kain. Misterium, przeł. J. Paszkowski, w: tegoż, Wybór dzieł, wybór, przedmowa, red. i przypisy J. Żuławski, t. 2, Warszawa 1986, Czytelnik, s. 576.

1.7.9. W przypadku odwoływania się do autora kilku prac cytowanych w tekście w przypisie podaje się inicjał imienia i nazwisko autora, pełny lub skrócony tytuł dzieła (za każdym razem jednakowy) oraz strony.

1.7.10. W przypadku cytowania tylko jednej publikacji autora podaje się inicjał imienia, nazwisko, skrót: op.cit., strony.

1.7.11. Przy cytowaniu pracy przytoczonej w przypisie poprzedzającym stosuje się skrót „ibidem” i podaje strony.

1.7.12. Opis pracy zamieszczonej w wydawnictwie ciągłym (w czasopiśmie lub serii) powinien zawierać inicjał imienia, nazwisko autora, tytuł artykułu, tytuł czasopisma podany w cudzysłowie lub jego skrót, rocznik, rok wydania, numer tomu, zeszytu, strony.

* L. Żuliński, Architektura wiersza, „Wiadomości Kulturalne” 1995, nr 37, s. 4-7.

* W. Kupiszewski, O przezwiskach szkolnych, „Prace Filologiczne” XXXIV, 1988, s. 211-214.

1.7.13. W pracach humanistycznych dopuszcza się również inny sposób przywołania literatury, tj. zamiast odsyłacza i przypisu podaje się w tekście nazwisko autora i rok, w którym ukazała się praca. W takim przypadku rozwinięcie zapisu zawarte jest w bibliografii, np.:

* (J. Romański 1992).

1.8. Cytaty - wszystkie cytaty - zaznaczone kursywą lub cudzysłowem - powinny być dokładnie sprawdzone ze źródłem.

1.8.1. Przy cytowaniu poezji lub dramatu należy zachować układ graficzny oryginału (podział na strofy, wcięcia wersów). W cytatach z prozy lub z prac naukowych należy również zachować wcięcia akapitowe i wyróżnienia oryginału. Wszelkie zmiany w cytacie i dodatkowe wyróżnienia muszą być opatrzone adnotacją w nawiasie kwadratowym.

1.8.2. Cytaty powinny być opatrzone odsyłaczem zawierającym pełny opis źródła.

1.8.3. Fragmenty opuszczone w cytatach należy zaznaczyć trzema kropkami w nawiasach kwadratowych [...] z zachowaniem znaków przestankowych oryginału.

1.8.4. W cytatach, podobnie jak w tytułach dzieł dawnych stosuje się ortografię i interpunkcję aktualnie obowiązującą, zachowując ówczesne właściwości językowe (np. „tymi” nie „temi”, ale „w Polsce” nie „w Polsce”).

1.9. Tabele powinny być napisane w układzie podobnym do drukarskiego.

1.9.1. Tabele powinny być zaopatrzone w kolejne numery i tytuły.

1.9.3. Tytuły rubryk powinny być napisane bez wyróżnień.

1.9.4. Tekst w główce i boczku tabeli powinien być maksymalnie zwięzły.

1.9.5. W tabelach nie powinno być pustych pól rubrykowych. W przypadku braku danych należy stosować znaki umowne: kreska (-) - zjawisko nie występuje; kropka (.) - zupełny brak informacji lub brak informacji wiarygodnych; zero (0) - zjawisko istnieje, ale w ilościach mniejszych od liczb, które mogą być przedstawione w tabeli; znak x - wypełnienie rubryki jest niecelowe; „w tym” - oznacza, że nie podaje się wszystkich składników sumy.

1.9.6. Pod tabelą należy umieścić wszelkie objaśnienia oraz źródło, z którego zaczerpnięto dane. W przypadku, gdy tabela zawiera wyniki badań autora, podaje się: „Obliczenia własne autora”.

1.10 W bibliografii załącznikowej dopuszczalne jest stosowanie porządku alfabetycznego.

1.10.1 W zapisie stosuje się szyk: nazwisko, imię (lub inicjał imienia).

* Kowalski Jan, Porządek świata, Warszawa 1995, Czytelnik.

* Kowalski Zbigniew, Powrót do źródeł, Wrocław 1999, Ossolineum.

* Bogucka M. (1986), O języku siedmiolatków, Warszawa WSiP.

* Bogacka M. (1988), Badanie języka siedmiolatków na przykładzie Opola, „Język Polski” XXXIV, z. 5.

1.11. Do danej pozycji powinien być załączony wykaz skrótów ułożony alfabetycznie.

<http://wydawnictwo.uwm.edu.pl/news/7/czytaj/6/zasady-przygotowania-prac-humanistycznych.html>